

جالالدين بههرام

ئامرت ۋە ئاپت

1

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

جالالدين به هرام

ئامرت وە ئاپەت

بىرىنچى توم

(رومان)

شىنجاڭ غەلە نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

福与祸 . 上册/加拉力丁著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2006. 3(2008. 11 重印)

ISBN 978-7-228-09910-8

I. 福… II. 加… III. 长篇小说—中国—当代—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 019122 号

责任编辑:穆纳尔江·托合塔洪

责任校对:阿依古丽·沙比提

封面设计:米尔扎提·阿布都拉·塔吉

福与祸 (上) (维吾尔文)

加拉力丁 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编: 830001)

新疆新华书店发行

新疆金版印务有限公司

880×1230 毫米 32 开本 16.125 印张 4 插页

2006 年 4 月第 1 版 2008 年 11 月第 4 次印刷

印数: 15001—20000

ISBN 978-7-228-09910-8 定价: 33.00 元

مەسئۇل مۇھەررىرى : مۇنارجان توختاخۇن
مەسئۇل كوررېكتورى : ئايگۈل سابىت
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى : مىرزات ئابدۇللا تاجى

ئامەت ۋە ئاپەت (1)

ئاپتۇرى : جالالىدىن بەھرام

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ جىنپەن مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى

فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر ، 1/32

باسما تاۋىقى : 16.125 قىستۇرما ۋارىقى : 4

2006 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى

2008 - يىلى 11 - ئاي 4 - بېسىلشى

تىراژى : 15001-20000

ISBN 978-7-228-09910-8

باھاسى : 33.00 يۈەن

ھازىر زەھەرلىك ھېكمەتلىك ياشلىرىمىزدا
بارغانسېرى ئېغىر ئىجتىمائىي ئاپەتكە ئايلانماقتا.
بۇ ئاپەت خەلقنىڭ ئۈمىدى بولغان ياشلارنى
بەختسىزلىرى، مەھبۇسلار، ساراڭلار، جەستەلەر
لاگېرغا ئىستىرىمكتە. شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى،
مىللەتنى يالغۇز توپ - زەمبەرە كىلا ئەمەس، ھېچ -
كىملىك نىيەتسى، ئىجتىمائىي رومكسى بىلەن
بۇزۇقچىلىقمۇ خارا. زەبۇن قىلالايدۇ!

— ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

محمد بن راشد

... ئوتتۇز ياشقا كىرمەي تۇرۇپ ، يۈز يىللىق ھايات
قىسمەتلىرىنى بېشىدىن كەچۈرگەن «ئا . ئا . ئا...» غا بىد .
غىشلايمەن...

— ئاپتوردىن

مەن بېشىمدىن ئۆتكەن ئون نەچچە يىللىق كەچۈر-
مىشلىرىمنى جالالىدىن بەھرامغا سۆزلەپ بېرىشنى
كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلىپ كەلگەنىدىم . بۈگۈن بۇ
ئارزۇيۇمغا يەتتىم... ئىچىمگە ئويۇپ كەتكەن نادامەت
تاغلىرى گويلا ئېرىپ كەتكەندەك بولدى . گەرچە سۆزلە-
گەنلىرىم ئىلگىرى - كېيىن ، ئېگىز - پەس بولسىمۇ ،
ئالتۇن قازغۇچىلار قۇمدىنمۇ كېپەك ئالتۇننى ئايرىپ
ئالالايدىغۇ ! يازغۇچىغا ئوشۇقچە تەلەپ - ئىلتىماسلىرىم
يوق ، پەقەت قەلىمىدىن بۇرۇنقىدەكلا چىنلىق ھەم سەمە-
مىيلىك شەربەتلىرى تامسا ، مەندە ھېچقانداق ئارمان
قالمايتتى ، شۇنداقلا ھايات قىسمەتلىرىم قۇرداشلىرىمغا ،
كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمغا ھەم بارلىق زەھەر ئاشىنالىرىغا
زەررىچە ساۋاق بولالسا ، خەلقىم ئالدىدا ئىنسانلىق بۇر-
چۇمنى ئادا قىلالغانلىقىمدىن پەخىرلىنەتتىم...

ئا . ئا . ئا... دىن
2005 - يىلى 23 - يانۋار

مۇندەرىجە

1	بىرىنچى باب.....
23	ئىككىنچى باب
45	ئۈچىنچى باب
66	تۆتىنچى باب
84	بەشىنچى باب
101	ئالتىنچى باب
135	يەتتىنچى باب
158	سەككىزىنچى باب
188	توققۇزىنچى باب
214	ئونىنچى باب.....
249	ئون بىرىنچى باب.....
281	ئون ئىككىنچى باب
315	ئون ئۈچىنچى باب
345	ئون تۆتىنچى باب
362	ئون بەشىنچى باب
390	ئون ئالتىنچى باب
414	ئون يەتتىنچى باب
441	ئون سەككىزىنچى باب
477	ئون توققۇزىنچى باب

491	باب يىگىرىمىنچى
511	باب يىگىرىمە بىرىنچى
532	باب يىگىرىمە ئىككىنچى
568	باب يىگىرىمە ئۈچىنچى
590	باب يىگىرىمە تۆتىنچى
613	باب يىگىرىمە بەشىنچى
624	باب يىگىرىمە ئالتىنچى
648	باب يىگىرىمە يەتتىنچى
680	باب يىگىرىمە سەككىزىنچى
705	باب يىگىرىمە توققۇزىنچى
738	باب ئوتتۇزىنچى
762	باب ئوتتۇز بىرىنچى
782	باب ئوتتۇز ئىككىنچى
798	باب ئوتتۇز ئۈچىنچى
831	باب ئوتتۇز تۆتىنچى
861	باب ئوتتۇز بەشىنچى
893	باب ئوتتۇز ئالتىنچى
900	باب ئوتتۇز يەتتىنچى
926	باب ئوتتۇز سەككىزىنچى
960	باب ئوتتۇز توققۇزىنچى
976	باب قىرىقىنچى
1011	خاتىمە

بىرىنچى باب

— قەدىردان ، مۇنداق قىل ، قۇلىقىڭنىڭ ئارقىسىنى كۆرۈپ باقاي ...

— تۇتما جۇمۇ ، ئاغرىيدۇ .

— ۋايىيە ، قۇلىقىڭنىڭ يېرىلىپ كەتكەن يېرى قاقاش باغلاپ كېتىپتۇ...

— مۇئەللىم قۇلىقىمنى يۇلۇپ پىرقىراتقىلى تۇرسا ، سەن نېمىگە چىرقىراپ يۈرسەن ؟

— قۇلىقىڭنىڭ ئارقىسىدىن قان شۇرقىراپ ئاققاندىن كېيىن قورقتۇم - دە...

— ھەي مەدىنە ، سەن چىرقىراپ كەتكەندە ، بىرى بىر نېمە دېۋىدى ، ھەممە بالىلار كۈلۈشۈپ كەتتىغۇ ؟

— سەن داۋاملىق چىچىنى ئورۇندۇقنىڭ يۆلەنچۈكىگە چىد-گىپ قويدىغان سائادەت قارا مەدەك بولمامدۇ . بېشىڭنى يەيدىغان سوبو : «ئېشەكنى ئۇرساڭ ، قېچىر ئۈركۈيدۇ...» دەۋاتمامدۇ... — مەدىنەنىڭ سۈتتەك ئاق ، بېجىرىم چىرايى ۋىلىلىدە قىزىرىپ كەتتى .

— ئۇ نېمە دېگىنى ئەمدى ، كۈلۈشۈپ كەتكۈدەكمۇ گەپ ئەمەسكەنغۇ ؟

— ھەي پەيلىقۇش دېۋەڭ ، شۇنىڭمۇ تېگىگە يېتەلمىد-دىڭما ؟ بىرىنىڭ مۇڭگۈزىگە ئۇرسا ، يەنە بىرىنىڭ نۇپىقى سىرقىد-

رايدۇ ، دەپ ئۆزىچە ئىككىمىزنى چاپلاپ كەتكىنى ئۇ... — چاپلىسا چاپلاۋەرسۇن ، مەن چوڭ بولغاندا سېنى ئالماقچى بولغانغۇ...

— ۋايىيە ما قېلىننى ، كىچىك چاغلىرىمىزدىكى «ئاغىچا

«ئايلام» نى راست دەپ قالدىڭما؟

— ئەمىسە ماڭا تەڭكۈڭ يوقما؟

— بولدى قىلە ، ئادەمنىڭ ئۇيانتقىسىنى كەلتۈرۈپ . ئوقۇماي
ئۈرۈمچىگە كېتىدىغان بوپسەن - ھە؟ توۋا ، مانىڭ قاراملىقىنى !
— «ئەمدى ئوقۇمايمەن» دەپ يىغلاپ تۇرۇۋاپتىم ، دادام
بىلەن ئانام ھېچنېمە قىلالىدى . نەق شۇ چاغدا ئەمگەك مۇلازىمەت
شىركىتىنىڭ باشلىقى ئابلىز ئىمىن دېگەن ئادەم كىرىپ قالدى ،
ئۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ ، بىزنىڭ ئەمگەك مۇلازىمەت شىركىتىمىزنىڭ
قارمىقىدىكى مېھمانخانىنىڭ رېستورانغا ئاشپەز لازىم ، قەدىردانى
ئۈرۈمچىگە ئەۋەتىپ ئاشپەزلىك كۇرسىغا بېرىلى ، دېۋىدى ، ئۆيدى -
كىلەرمۇ ئامالسىزلىقتىن ماقۇل دېدى .
مەدىنە چىمچىلاق قولىنىڭ ئۈچىنى چىشلەپ ئۇزۇن جىمىپ
كەتتى .

قەدىردان بىلەن مەدىنە بىر مەھەللىدە تۇغۇلۇپ ، كىچىكىدىن
تارتىپ بىر كوچىدا بىللە ئويناپ چوڭ بولغان بالىلار . مەدىنەنىڭ
دادىسى ئابدۇسالام ، ئانىسى ئەلانۇر ئاتىسا ئاتىقى ، تۇتسا سېپى بار
نامى يوللۇق دوختۇرلاردىن ئىدى . تۇغۇت دوختۇرى ئەلانۇر قەدىر -
داننى تۇغدۇرۇپ تۆت ئاي تۆت كۈن بولغاندا مەدىنەنى تۇغدى .
قەدىردان بىلەن مەدىنە خۇددى ئاكا - سىڭىللاردەك چوڭ بولدى .
ئۇلار كوچىدا بالىلار بىلەن ئوينىغىلى تۇرسا ، خەقلەر ئۇلارنى :
«چىلگە باشلار» دەپ قويۇشاتتى . دېمىسىمۇ ھەر ئىككىلىسىنىڭ
سىيرىپ چۈشۈرۈۋەتكەن تاقىر بېشى دۈپدۈڭىلەك بولۇپ ، مەدىنە -
نىڭ چوققىسىدىكى ئىنچىكە ئۆرۈپ قويغان بىر تۇتام چېچى چاشقان
قۇيرۇقىدەك قۇلىقىدا پىلىدىرلاپ ساڭگىلاپ تۇراتتى . قەدىرداننىڭ
كۆكرىپ تۇرغان تاقىر بېشىنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى «نىياز چېچى»
نىمۇ ئۆرۈپ قويغاچقا ، گەجگىسىگە كەندىر چىگىسى ئېسىپ قويغان -
دەك كۆرۈنەتتى . شۇڭا ، بالىلار مەدىنەنى : «چوقاباش» دەپ چا -
قىرسا ، قەدىردانى : «گەجگەمباش» دەپ ، چېچىنى تارتىپ ئوينىد -
شاتتى...

خەيرىيەت ، ئۇلار بىرىنچى سىنىپتىن ئوتتۇرا مەكتەپكە چىقتى .
قىمچىلىك بىر سىنىپتا ، بىر پارتىدا ئولتۇرۇپ ئوقۇشتى . مەدىنە
تال چىۋىقتەك نازۇك ، خۇش پىئىل ، ئاق كۆڭۈل ، سەمىمى قىز
بولدى . قەدىردان ئەمدىلا 14 ياشقا كىرگەن بولسىمۇ ، شاھ مەھەمە -
مەتنىڭ مەدداھلىق رىۋايەتلىرىدە تەسۋىرلەنگەن قاشلىرى بىلەن -
تەك ، كۆزلىرى جامدەك ، كۆكرەكلىرى دېۋىدەك ، بويى ئۆسكەن -
لەڭ بالا بولدى . قەدىرداننىڭ سۆز - ھەرىكەت ، يۈرۈش - تۇرۇش ،
مۇئامىلىلىرىدىن قورقۇمسىزلىقى ، تەۋەككۈلچىلىكى ،
كەسكىنلىكى چىقىپلا تۇراتتى . ئۇنىڭ 7 - سىنىپنى پۈتتۈرمەي
چىقىپ كېتىشىگىمۇ ئاشۇ چۇس مەجەزى سەۋەب بولغانىدى . ھەپتە
ئالدىدا ، قەدىردان دەرس ئاڭلاۋېتىپ ئارقىسىدىكى بالىنىڭ سىياھ
قۇتىسىنى ئەمدىلا ئېلىپ تۇرۇشى ، مۇئەللىم بورنى ئۇنىڭغا ئاتتى .
بور ئۇنىڭ پېشانىسىگە «تاقلا» قىلىپ تېگىشى ، بالىلار پاراققىدە
كۈلۈشۈپ كېتىشتى .

— دەرس ۋاقتىدا نېمىگە ئارقاڭغا قارايسەن ؟

— مۇئەللىم ، قەلىمىمنىڭ رېڭى قالماپتىكەن ، — بالىلارنىڭ
كۈلكىسىدىن قىزىرىپ كەتكەن قەدىردان ئاچچىقىنى ئارانلا بېسىد -
ۋالدى ، — ئادەمگە بور ئېتىپ...

— ۋۇي ، كۈرۈك توخۇدەك ھۈرپىيسەنغۇ ؟ — ماتېماتىكا
مۇئەللىم تاقىلداپ يېتىپ كەلدى ، — ماڭا قىلىدىغان گېپىڭمۇ
بار ئوخشىمامدۇ ؟

— قەلەمدە رەڭ بولمىسا دەرسلەرنى نېمىدە يازمەن ؟ يازمەن -
سام ، پۈتلىرىدىكى مايماق كېپىشلىرىنى ئاتالا...

بىر سىنىپ بالا پاراقلاپ كۈلۈشتى ، ئىزا تارتقىنىدىن بويۇن -
لىرىغىچە قىزىرىپ كەتكەن مۇئەللىم ئېتىلىپ كەلگەنچە قەدىردان -
نىڭ كاپىتىغا بىرنى سالىدى . ئەمما ، مۇئەللىم دوستا ئالدىغا
كېلە - كەلمەي ئارقىسىدىن ئۇچۇپ كەلگەن سىياھ قۇتىسى ئۇنىڭ
ئاپئاق كۆڭلىكىنى كۆپكۆك بويۇۋەتتى . غەزەپتىن تاتىرىپ كەتكەن
مۇئەللىم قەدىرداننىڭ قولىقىدىن تۇتۇپ چاقپەلەكتەك پىرقىرىتتى .

ۋەردى ، مەدىنە قاتتىق چىرقىرىۋەتتى . شۇ چاغدىلا قۇلاق ئارقىسىدە -
دىن يامراپ چىققان قان بويۇن ھەم ياقىلارنى قىپقىزىل بويىۋەتكەندە -
لىكىنى كۆرگەن مۇئەللىم ئەندىكىپ قەدىرداننىڭ قۇلقىنى قويۇۋەتتى...»

مانا قەدىردان مەكتەپكە كەلمىگەن ھەپتىدىن بېرى ، مەدىنە ئۈچۈن مەكتەپ ئىچى چۆلدەرەپ قالغاندەك بىلىندى . ئۇ يوللارغا ئۈمىد بىلەن تەلمۈرۈپ قارايتتى ، ئەتىگەندە مەكتەپكە ماڭغاندا ناھىيىلىك پارتكوم قورۇسىغا كۆز تىكەتتى . قىسقىسى ، قەدىردان - سىز بۇ كۈنلەردە ئۇ چۈشەنمىگەندەك گاراڭ بولۇپ يۈردى... توۋا ، چوققىسىدا چاشقان قۇيرۇقىدەك ئىنچىكە ئۆرۈم چېچى ، گەجگىسىدە دە كەندىر چىگىسىدەك نىياز چېچى قويۇۋالغان بۇ «چىلگە باشلار» نىڭ ئەمدىلىكتە بىر - بىرىنى كىنەيدىغان ، كۆرمىسە كۆرگۈسى كېلىدىغان ئۆسمۈرلۈك باغلىرىغا قەدەم ئېلىشنى كىم ئويلىغان ؟ تېخى ئۆز ئارا تەكەللۈپ قىلىپ كېتىشلىرىدە... مانا ھەش - پەش دېگۈچە بالىلىق كۆكلەمنى ئۈزۈپ قويۇپ ، ھەر ئۇچراشقاندا بىر - بىرىگە «كۆز سالىمى» قىلىدىغان ، بىر - بىرىنى باشقىلاردىن قىزغىنىدىغان ، يۈرەككە تالىق گەپ - سۆز - لەردىن قىزىرىدىغان بولۇپ قېلىشتى... مەدىنە بىرەر ئوغۇل بالا بىلەن ئۇزاقراق مۇڭدېشىپ قالسا ، قەدىردان نەچچە كۈنگىچە كۆڭ - لىدە باتناپ قالاتتى . ئەگەر قەدىردان قىزلار ئىچىدە ئۆزىنى كۆر - ستىپ ، كۈلكە - ھەزىل قىلىپ قالسا ، مەدىنە كۆڭلى غەش ھالدا بۇرۇقنۇم بولۇپ يۈرەتتى ياكى قارا قېشىنى يىمىرىپ ، تۇمشۇقنى دۈمىياتىپ تاتلىققىنا زەردە قىلىۋالاتتى ، تېخى قەدىرداننى بىرەر - ئىككى كۈن كۆرمىي قالسا ، «كىم بىلەن چاتاقلىشىپ يۈرىدىغاندۇ ؟» دەپ ، كۆڭلىنىڭ ئەلەمىدە بولۇپ كېتىشلىرىدە... تېخى... مەدىنە قەدىرداننىڭ ئوغۇل بالىلاردا كەم تېپىلىدىغان قاملاشقان سىن - سىپاتىدىن زوقلىناتتى ، ئۇنىڭغا يوشۇرۇنچە ھەۋەس قىلاتتى ، كەلگۈسىدىكى بىر كۈنلەرنى كۆز ئالدىغا كەلتۈر - سە ، كۆڭلى مېھىر ۋە لەززەتكە تولاتتى...»

مەدەنىيەت بۈگۈن ئەتىگەن ساۋاقداشلىرىدىن قەدىرداننىڭ ئۈرۈم-
چىگە كېتىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، قانداقتۇر بىر نەرسە يۈرىكىگە
غاسسىدە سانجىلغاندەك بولدى. ئۇ مۇئەللىمدىن «ئاشقازىنىم قاتە-
تىق ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ» دەپ رۇخسەت ئالدى - دە، ئۈدۈل
ناھىيىلىك پارتكومنىڭ ئائىلىلىكلەر قورۇسى ئالدىغا كەلدى.
«يېزا خىزمىتى بۆلۈمى»، «تەشۋىقات بۆلۈمى»، «خەلق ئىشلار
بۆلۈمى» قاتارلىق بۆلۈملەرنىڭ بۇجاڭلىرى ئۈچۈن بىر يۈ-
رۈش ئايرىم - ئايرىم قورۇلار خۇددى تىزىپ قويغان چاقماق
قەنتەك قاتىرىسىغا سېلىنغانىدى. تال - بوستانلىق، نادىر -
ئەتىۋارلىق گۈل - گىياھلار ئېچىلىپ كەتكەن، تاملىرى ناۋات
رەڭ چاقچۇق بىلەن بېزەلگەن ئەڭ چەتتىكى قورۇدا «تەشكىلات
بۆلۈم» باشلىقى ئابباس بۇجاڭ ئولتۇراتتى. ناھىيىلىك پارتكوم
بويىچە «تەشكىلات بۆلۈم» باشلىقى ئابباس بۇجاڭنىڭ ھۆرمەت -
ئىناۋىتى خېلىلا يۇقىرى ئىدى. ئۇنىڭ ئايالى خەيرىگۈل بولسا،
ئوقۇتقۇچىلار سېپىدە بىر ئۆمۈر جاپالىق ئىشلىگەن داڭلىق ماتېما-
تىكا مۇتەخەسسسى، دەپ تەرىپلىنەتتى.

ئۆيگە كىرىشتىن خىجىل بولغان مەدەنىيەت قەدىرداننىڭ چىقىپ
قېلىشىنى كۈتۈپ، ناھىيىلىك پارتكوم ئائىلىلىكلەر قورۇسى دەر-
ۋازىسى ئالدىدا ساقلانغان مۇشۇ دەقنىدە، ئەمگەك مۇلازىمەت
شىركىتى قارمىقىدىكى «ياشلار بىناسى»نىڭ دىرىكتورى ئوبۇلھە-
سەن قەدىرداننى ئۈرۈمچىگە ئاشپەزلىك ئۆگىنىش كۇرسىغا ئەۋە-
تىش توغرىلىق ئابباس بۇجاڭنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ بولۇپ، ئۆ-
زىنىڭ ھال - ئەھۋالى ئۈستىدە داد ئېيتىۋاتاتتى. لېكىن، ئىچ-
كەركى ئۆيدە كىتاب كۆرۈۋاتقان قەدىرداننىڭ كۆزى كىتاب سەھ-
پىلىرىدە بولسىمۇ، قۇلقى ئۇلارنىڭ سۆھبىتىدە ئىدى.

— 700 توننىدىن ئارتۇق! — دېدى ئابباس بۇجاڭ ئېغىر
تەلەپپۇزدا، — قۇرۇق يەل - يېمىشنى نېمانچە يىغىۋالغان؟
قانداق قىلىمەن، ئەمگەك مۇلازىمەت شىركىتى يۇقىرىدىن
تەقسىم قىلغان ئوقۇغۇچى ياكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئۇ-

رۇق - تۇغقان ، بالىلىرى بولسۇن ، ھەممىنى مېنىڭ تارماقلىرىمغا ئورۇنلاشتۇرىدۇ . مەن ئۇلارنى بېقىشىم كېرەكتە ... شۇڭا ھەر-خىل ئامال - چارىلەرنى قىلىۋاتىمەن .

— قۇرۇق يەل - يېمىش نەم ئامباردا تۇرىۋەرسە بۇزۇلىدۇ ، — دېدى ئابباس خاپا بولغان ئاھاڭدا ، — بۇ... بۇ قىپقىزىل زىيان - دە ! شۇڭا بۇ 700 توننا بىر نېمىنى دەرھال بىر تەرەپ قىلىۋەت ...

— بولىدۇ ، بۇجاڭ ، بولىدۇ ... مەن ئۇنىڭ كويىدا بولاي .
— كويىدا بولۇش بىلەن ئىش تاڭتامايدۇ . توپ ئالدىدىغان يەرلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ ، دەرھال ئالاقىلەشكىن ، بولامدۇ ؟
— خوش ... خوش ... بۇجاڭ ... ئەمىسە مەن چىقاي ...
— توختا ، مەنمۇ ئىدارىگە بارىمەن ، ئىككىمىز بىللە چىقىپ كېتىلى .

ئابباس بۇجاڭ چاپىنىنى ، ئايىغىنى كىيىۋاتقان مۇشۇ پەيتتە ، دەرۋازا ئالدىدا قەدىردانى ساقلاۋاتقان مەدىنە جىددىلىشىپ ، ئۇ-ياقتىن - بۇياققا مېڭىپ ھويلا ئىچىگە قارىماقتا ئىدى . ئۇ تاقەت-سىزلىنىپ : «بېشىڭنى يەيدىغان جۇۋاينىمەك كەتكۈر تەرسا ، ئۆ-زىنى ئەجەب ئەتىۋار قىلدا...» دەپ تۇمشۇقنى بىر ئەپلىك دومساي-تىپ تىللاپ تۇرۇشى ، ئابباس بىلەن ئوبۇلھەسەن قولتۇقىغا پوپكىد-لىرىنى قىستۇرغان ھالدا ھويلىدا كۆرۈندى ، ئۇلارنىڭ مېڭىش يۆنىلىشى ئوخشاش بولمىغاچقا ، دەرۋازا ئالدىدا توختاشتى . 44 - 45 ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان ئابباس ئوتتۇرا بوي ، تەمبەل ، قىزىتىلغان مىس تەلەڭگىدەك قىزغۇچ قارىراق ، دۈپدۈگىلەك يۈ-زى پارقىراپ تۇراتتى . ئۇ ياشلىقىدىن تارتىپ ئېغىر - بېسىق ، سالماق ، كەم سۆز بولغاچقىمۇ ، گەپ قىلغاندا تەمكىن ، ھەربىر سۆزنى خۇددى تارازىدا ئۆلچەۋاتقانداك ئالدىرىماي قىلاتتى .

— ئوبۇلھەسەن ، — دېدى ئابباس ئېغىر تەلەپپۇزدا ، — ئەمدىلا 14 ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان بالىنى ئۈرۈمچىگە ئەۋەتىپ ، پۇل تۆلەپ قىلغانغا تۇشلۇق بىر نېمە ئۆگىنەلمەرمۇ ؟

— ئابباس بۇجاڭ ، خاتىرجەم بولسىلا ، — ئوبۇلھەسەن ئو-
رۇق ، ئۇچلۇق ئېغەكلەرنى سىلاپ قويدى ، — قەدىردان ئالدى-
مىزدا چوڭ بولغان بالا ، ئۇنىڭ قانچە جىڭ ، نەچچە سەر كېلىدىغان-
لىقى ئۆزۈمگە ئايان ، ئۇ چوقۇم ياخشى ئۆگىنەلەيدۇ ...
— «ئەمگەك مۇلازىمەت شىركىتى» نىڭ باشلىقى ئابلىز ئى-
مىنمۇ ئاغزىنى تاتلىق ئېتىپ قەدىرداننى ماختاۋاتىدۇ . ھەي
تاڭھەي ... بۇ بىر قارام ، تەۋەككۈلچى بالا ... تېخى ئويۇن
بالىلىرى - دە ...

— ئا بۇجاڭ ، ئاشۇنداق قارام ، تەۋەككۈلچى ، باشقىلاردا يوق
خاسلىققا ئىگە بالىلار ئىسلاھات - ئېچىۋېتىشنىڭ نوپىلىرى ،
ئۇچار دۇلدۇللىرى ، سەرخىل سەردارلىرى بولىدۇ دېسىلە ...
— ھەي بولدى ، بولدى ، سىلەرگە گەپ توشاتقىلى بول-
مايدۇ ... ھەر ھالدا كۆز - قۇلاق بولۇڭلار ، ھە ، ئۇنى ئۈرۈمچىگە
كىم ئاپىرىپ ئورۇنلاشتۇرۇپ قويماقچى ؟
— شىنجاڭ مېھمانخانىسى بىلەن ئالاقىلىشىپ بولدۇق .
«ئەمگەك مۇلازىمەت شىركىتى» نىڭ سەيگۈيۈەنى جاپپار ھاجىمغا
ئىككى ماشىنا گۈلە - قاق بېسىپ بېرىمەن ، شۇنى ساتقاچ قەدىر-
داننى بىللە ئەكىتىدىغان بولدى .

— قەدىرداننىڭ رەسمىيىتىچۇ ؟
— شىنجاڭ مېھمانخانىسى ئاشپەزلىك كۇرسىنىڭ ئالتە ئايلىد-
قى ئۈچۈن 2 مىڭ سوم تۆلەيدىغان بولدۇق ...
— 2 مىڭ سومنى مەن بېرەي ، — دېدى ئابباس بۇجاڭ يولىغا
راۋان بولۇپ ، — بولمىسا قەدىرداننى ئەۋەتمەيمەن .
ئوبۇلھەسەن قاققان قوزۇقتەك تۇرۇپلا قالدى ، ئابباسنىڭ
ئارقىسىدىن بىر ھازا قاراپ تۇرۇپ ، ئۇمۇ ئۆز يولىغا ماڭدى .
دەرەخ ئارقىسىدا ھەممە گەپنى ئاڭلىغان مەدىنە يۈرىكى پۇچىلانغان
ھالدا كەتمەكچى بولۇپ تۇراتتى ، قەدىردان يۈگۈرۈپ چىقىپ قال-
دى . بىردىنلا يۈرىكى سېلىپ كەتكەن مەدىنە ئاستا توۋلىدى :
— قەدىردان !

— ۋۇي مەدىنە ، بۇ يەردە تۇرسەنغۇ ، مەكتەپكە بارمىدىڭما ؟
— رۇخسەت سورىغان .

— نېمىشقا ؟

— سېنىڭ بىلەن كۆرۈشەي دەپ...

— مەنمۇ شۇ تۇرقۇمدا سېنى ئىزدەپ مەكتەپكە ماڭغان...

— ئەمىسە يۈر ، مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ بېغىغا كىرەيلى .

— ھەي ، ئەڭ ياخشى كۆيۈنلۈن باغچىسى...

كۆيۈنلۈن باغچىسى شەھەرنىڭ سىرتىدىراق بولسىمۇ ، ئانچە يىراق ئەمەس ئىدى . بۇ باغچا 60 - يىللاردا «كۆيۈنلۈن سۇ ئامبىرى» دەپ ئاتالغان ، ئەتراپلىرى قومۇش ، يىكەن ھەم ياش كۆچەتلەر بىلەن قاپلانغان ئاجايىپ زور كۆل ئىدى . ئىسلاھاتتىن كېيىنلا بۇ كۆلنىڭ ئەتراپلىرى قورشىلىپ ، راۋاق ، شىپاڭ ۋە ھەر خىل دەم ئېلىش ئەسلىھەلىرى ياسىلىپ ، بارا - بارا باغچىغا ئايلىنىپ كەتكەنىدى . قەدىردان بىلەن مەدىنە كۆلىنىڭ ئۇ تەرىپىدە - كى ئېگىز ھەم قېلىن ئۆسكەن يىكەنلىك ئىچىدىكى دەم ئېلىش سۈپىسىغا كېتىشتى ... زېھنىياتلىق ئوقۇرمەنلىرىمىز بۇ ئىككى ئۆسمۈرنىڭ تومتاقلا باشلانغان سۆھبىتىنىڭ ئاخىرىغا قىزىقماي قالمايدۇ ، دەپ ئويلايمەن . قېنى ھەممىمىز ئۇلارنى ئۈر كۈتۈۋەتمەي ماراپ باقايلى...

قەدىردان بىلەن مەدىنەنىڭ مۇڭدۇشۇۋاتقىنىغا بىر سائەتتىن ئېشىپ قالدى . قەدىرداننىڭ مەدىنەنى ئىزدەپ مەكتەپكە مېڭىشىمۇ تاسادىپىي ئەمەس ئىدى . بۈگۈن ئەتىگەنلىك ئاشىدا ئابباس بۇجاق ئايالى خەيرىگۈلگە ، دوختۇر ئابدۇسالام بىلەن ئەلانۇرنىڭ تۈركىيە - گە چىقىپ كېتىش ئۈچۈن بەزى رەسمىيەتلەرنى ئۆتكەنلىكىنى دەپ بەردى... «ئالتە ئايغىچە مەدىنەنى كۆرمىەي چىدىغىملى بولار - مۇ ؟ !» دەپ ساراسمىگە چۈشۈپ قالغان قەدىردان ئۈچۈن بۇ خەۋەر خۇددى «تېرىق پاتمىغان گېلىمغا ئات كالىسى غولدۇر - غوپ» دېگەندەكلا بولدى . شۇڭا ئۇ باياتىن بېرى بۇ توغرىلۇق مەدىنەنىڭ گەپ ئېچىشىنى كۈتكەن بولسىمۇ ، بىراق بۇ قىز قەدىرداننىڭ